

TJALVISTEN

IDRETTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

16. årgang. Nr. 4.

Redaktør Alfr. K. Jensen.

Mai 1934

Bladet utkommer 1 gang pr. måned. Sendes gratis til medlemmer. Abonnementpris for ikke-medlemmer kr. 2.00 pr. år.
Redaksjon: Idrettens Hus, St. Olavsgt. 23. Ekspedisjon: O. Tønsbergs trykkeri, Kirkegaten 34.

Holmenkollstafetten.

«Sol ute, sol inn. Sol i hjertet, sol i sinnet».

Ja, disse ord kan godt stå som motto over årets Holmenkollstafett. Et herlig vårvær, passe varmt og Bislet smykket til fest. Dertil de tusener av tilskuere, alle grepet av dagens stemning. Og «last but not least» dagens helter de nesten to tusen unge, kjekke idrettsmenn fra alle landets kanter, parat til å kjempe til det ytterste for sin forenings farver. Ja, farver? Der finnes ikke den maleriutstilling, som kan opvise maken til farveprakt i drakter, bannere og flagg som Holmenkollstafetten. Selv de hundreder av unge, vakre damer hadde pyntet sig i sitt nyeste vårtøy, også de vilde være med som dekorasjon i «vårens vakreste eventyr».

Og defileringen etterpå. Vakkert er ikke ordet til å dekke dette syn. Vi så eldre folk, som stod med tårer i øinene, da den veldige idrettsfylking marsjerte inn. Slikt hadde de aldri sett før, aldri trodd. De kommer igjen.

Resultatene er forlengst kjent. Bergensernes flotte innsats må vi allikevel fremheve — og glede oss over. Trønderne, som også var storfavoritter, var ikke heldige. Og våre egne? Ja, så sandelig om de skuffet. Tvertimot! Vi takker dere, gutter — vi er fornøyd med resultatet — og neste år er der atter Holmenkollstafett....

Vi bringer også en takk til alle de lag, som gjorde sitt beste, selv om de ikke denne gang kom frem i teten. Vel møtt igjen. Og alle de foreninger som elskerverdige hjalp til, så dette kjempearrangement kom godt i havn, hjertelig takk for det sinnelag de viste. Dette samarbeide gir godt håp for norsk friidretts fremtid.

Og så går året 1934's Holmenkollstafett over i historien.

Våre formenn.

VIII.

Gust. S. Thorp

Blev valgt til Tjalves formann i 1902. Han er født i Kristiania 28. januar 1867. Det er snart en menneskealder siden Thorp sammen med Asbjørn Bjerke og Oscar F. Fredriksen stiftet idrettsklubben Tjalve; men allerede lenge før den tid var Thorp kjent som idrettsmann. Han var således turner fra 1886, og stod før Tjalves tid i Kristiania Sportsforening, hvor han også var formann. Han var likeledes medlem av Kristiania Velocipedklub, og hadde derfor ikke så få forutsetninger for sitt arbeide i Tjalve.

I 1891 satte Thorp norsk rekord i spydkast uten fart med 37.60 m. og med v.h.rekord 25.42 m., hvilket den gang var fenomenale resultater. Han deltok også i lengdesprang, høidesprang, diskos, kule og var en ganske habil sprinter.

Dessverre reiste Thorp tidlig til utlandet, men var i nullemtiden blitt en iherdig og udmerket sykkelrytter, som både ute og hjemme erobret en mengde premier. I den tid han var hjemme var det naturligvis Tjalve som interesserte ham, og her hadde han mange hverv. Således var han viseformann samt trener i 1891, sekretær og trener i 1892 og medlem av lovkomiteen i 1895.

Efter ennu et utenlandsophold blev han redaktør av Tjalvisten i 1895, og det lyktes ham å få dette blad anerkjent som organ for landets friidrettsforeninger

Alltid nytt i

Dresser
Frakker
Kapper

S E V E R I N J A C O B S E N

3 Storgaten 3

RESVI

STORGATEN 20
O S L O

Alt i sportsartikler

under navn av «Fri Idræt». Han var derfor ikke helt ukjent med aviser, da han atter blev redaktør av Tjalvisten.

I 1909 representerte Thorp klubben i kretsstyret, og var senere medlem av Riksforbundets komité for opprettelse av idrettsplasser og i forbundets komité for idrettsmerket.

Foruten sine hverv i friidretten har Thorp også vært meget benyttet i andre idrettsgrener. I 1897 var han sekretær i Banerytternes forening, i 1908—09 og 1913—15 var han sekretær i Kristiania Skøiteklub, og han var i 1903 generalsekretær for den nordiske vinteridrettsuke.

Thorp har alltid hatt et åpent øie for, at et godt forhold opprettholdes mellom konkurrerende foreninger, så idretten derved yderligere kunde trives, og han opsatte derfor allerede i 1892 et «æresskjold» til konkurranse mellom de daværende foreninger. Dette var den første norske vandrepremie i fri idrett; den blev tilslutt vunnet av Tjalve, og henger nu på klubbens kontor.

For kort tid siden forærte Thorp hele sitt store idrettsbibliotek til Tjalve. Det inneholder en masse bøker, tidsskrifter, fotografier etc., og klubbens medlemmer kan glede sig til i fremtiden å få se på denne for en idrettsforening storartede samling.

Gust. S. Thorp er nu vårt eldste medlem både hvad alder og anciennitet angår, og han blev i 1901 ridder av Tjalves orden for fortjenester av klubben. Hans interesse er fremdeles like usvekket, og vi har ofte den glede å se ham på våre møter og fester, hvor han enkelte ganger har oppfrisket minnene fra de såkalte «gamle dager». I 1926 blev Thorp valgt til klubbens æresmedlem.

Al:.

„Omkring.“

I en artikkel i nr. 2 skriver Holmenkollstafettens komitéformann, at «det er ikke vanskeligere å arrangere denne enn så mange andre arrangements». Nei, kanskje; men formannens beskjedenhet synes oss i dette tilfelle for stor.

Vi hadde anledning til å se litt av forberedelsene på løpsdagen, og bare dette var imponerende. Løipechefen fôr løipa rundt i bil som en hvirvelvind og etter ham flere lastebiler med materiell, som skulde fordeles på de forskjellige etapper. Opstandere med vekslingsseil, taugverk, kritt etc. Ja, selv blyanter til dommerne blev ikke glemt. Og gud nåde den, som ikke var på plass, når Åsgårdsreien Finnerud kom. Han fikk vite hvor David kjøpte pottølet.

*

Vår gamle terrengløper Johs. var også med i chefsbilen. Han hadde nok med å rope ut, at nå kom svenskene, men så kom der ingen svensker. Det var norske vikinger som kom først. Nå, Johs. har fra gamle dage alltid likt å ha svenskene like bak sig, og så hadde han ikke kikkert med; dessuten var der nok av andre biler etter, som kunde gi beskjed. Det er igrunnen ikke løipechefens plikt.

*

Publikum i løipa var der nok av, og biler også, og de var de verste. De fikk nå forresten vite, hvem de var og hvor de burde være. Og blev der.

*

Motorcyklisten Sande som førte ferden, hadde et uheld oppe ved Besserud og måtte stoppe; men ikke lenge etter i nærheten av gressbanen kom han som et elja lyn, og borte var'n.

*

Oslo og Akers politi hadde mobilisert og utførte et så godt arbeide sammen med løpets ordensvern, at det

Kjøp

UDIS fra
DRESS **HVISTENDAHL** A/S
ROSENKRANTZGT.

Alle presenter i

Gull - Sølv - Plett
Kjøpes billigst i

Juvelers
forretningen **BRILLANT**
Telef. 24291 - Torvg. 34 (vis a vis Glott)

<u>Herresko</u> <u>Damesko</u> <u>Barnesko</u>	SKOTØIMAGASINET „MODERNE” (Butikkchef Trygve Høgbergh) STORGATEN 2 Alltid godt utvalg fra de ledende norske og utenlandske fabrikker. Konkurrerende priser. «Tjalvister» kjøper fordelagtig hos oss.	<u>Sportssko</u> <u>Arbeidssko</u> <u>Gummisko</u>
--	---	--

var en fornøielse å se det. Alle som ikke hadde noe med løpet å gjøre, blev henvist til sideveier eller henvist «utenfor konkurranse».

*

Sammenkomsten med laget om aftenen var preget av det gode kameratskap. Der var mat, drikke og mange taler. Og så «var der dans etterpå».

Norgesmesterskapet i terrengløp.

Georg Braathe blev nr. 2 efter Bognerud; han sikret sig dermed 3 points i kongepokalen. Kjør på!

I Readystafetten blev Tjalve nr. 3 med tid 1.11.25.

I Konnerudstafetten blev Tjalve nr. 2 med tid 40.24.

Starten i de korte løp.

I de siste år, og i særdeleshet ifjor, har der, ikke bare i Oslo og Aker, men også mange andre steder i landet forekommet hele serier av skandaløse starter. Man kan trygt si at sprinterløpene her hjemme i de senere år har utviklet sig til å bli en kamp mellom starteren og deltagerne, og det hender dessverre altfor ofte at førstnevnte med glans taper slaget.

Der tales så meget om startkultur, hvad den består i vil sikkert nedestående gi en liten prøve på:

Ved kretsmeesterskapet for Akershus ifjor blev samtlige løpere i et 100 meter heat disket for «tjuvstart». Dette glimrende resultat blev gjengitt i det svenske «Idrottsbladet», og samme blad føiet ganske flott den bemerkning til at «neppe noe land i verden har så dårlig startdisiplin som Norge, Sverige og Danmark.

All elendighet må selvfølgelig ha en årsak. De fleste mener vel at skylden ligger hos starteren, skjønt en stor del også anser løperne som de skyldige. Jeg er tilbøielig til å tro at her i landet ligger brorparten av skylden hos førstnevnte. Husk på at selv om endel løpere har den aller beste vilje til å ligge rolige, så kan denne vilje totalt ødelegges av en mindre pålidelig, for ikke å si helt uduelig starter. Får en løper først dårlige startvaner, er de praktisk talt umulige å vende.

En starter bør derfor helst selv ha drevet sprinterløp, så han lett kan sette sig inn i løpernes mentalitet.

Han må være bestemt, først og fremst upartisk, ha et våkent øie og nøie overholde alle regler. Løperne må gis god tid til å innta sine plasser, på sin side må løperne sørge for å få så god stilling både med hender og føtter at de hurtig og bekvemt kan komme op i ferdigstilling. Dette må stadig øves på før stevnene, så ikke selve konkurransene blir en trening i startøvelser. Skulde noen av deltagerne være så sene med å komme op i stilling at endel av dem som allerede er der begynner å skjelve, er det starterens simple plikt å kalle hele feltet op av startgropene og etter en liten opmykning begynne på igjen.

Gjør starteren i denne henseende sitt beste må selv den mest trassige løper engang bringes til forståelse av at ingen kommer avgårde på sine konkurrenters bekostning. Når så alle løperne er kommet til ro i ferdigstilling skal starteren øieblikkelig la skuddet gå og ikke på noen måte unødig opholde løperne. For dem som ikke har hatt noe med startning å gjøre høres dette meget enkelt ut, men teori er nu engang teori, praksis noe helt annet.

De fleste startere skyter nesten samtidig med at ordet «ferdig» uttales for i sin nervøsitet «å sikre sig» at ingen tjuvstarter. Andre igjen holder løperne selv efterat de virkelig er rolige. Følgen derav er at disse begynner å skjelve efter tur, og mens de således ligger og vibrer som aspeløv, går skuddet. Denne «metode» er om mulig enda verre enn den første.

Løperne på sin side er som regel så knivskarpe konkurrenter at de på forhånd vet at starten avgjør løpet. Derfor forsøker de, mere eller mindre bevisst, å skaffe sig urettmessige fordeler. Noen prøver sig som matematikere å regne ut når starten går, andre ligger stadig urolig for å forstyrre sine konkurrenter, og atter andre «går» rett og slett når de selv finner det for godt, i tillit til starterens uduelighet.

På et dommermøte forleden blev det endel «prek» om dette starterspørsmål. Kretsstyre og autorisasjonsråd må nu sørge for å få utdannet ialfall et par mann til denne viktige, men vanskelige funksjon. La dem som tidligere har startet endel, som tillike er villige og virkelige interesserte for opgaven få anledning til i praksis, så ofte som mulig, å vise hvad de duer til.

I en sak som denne må ledelsen huske på at øvelse gjør mester og handle i overensstemmelse dermed.

Paddock.

Våre stafetløperes

deltagelse i Holmenkollstafettens eliteklasse vil fremgå av følgende:

Reidar Tandberg har deltatt 10 ganger og er således vår første 10-årsjubilant. Fritz Dahlstrøm er ikke lenge etter. Han har deltatt 9 ganger. Derefter kommer Holger Albrechtsen 7 g., Gunnar Larsen, Egil Steen, Erling Blix, Petter Gulliksen, Otto Nordlie og Reidar Olafsen 6 g., Hüberth Heegbarth 5 g., Asbjørn Andreassen, Haakon Jansen, Eivind Rasmussen, Arne Haug, Johan Henriksen, Einar Holth og Thoralf Ruud 4 g., Otto Elle, Bjørn Karstensen, Bebel Kolding, Hroar Andersen, Ole Waalorp, Knut Backe, Kaare Thuesen, Reidar Ask-Hansen og Odmar Pedersen 3 g., Henning Nørgren, Birger Skjønberg, Erling Bjerke, Nils Schoug, Johs. Ludvigsen, Georg Braathe og Asbjørn Jansgaard 2 ganger, og A. Faafeng, Edvin Anderson, Leif Bakke, Brede Svenneby, Asbj. Wiik, Eiv. Kulsrud, Gunnar Nordgaard, Reidar C. Anderssen, Erling Christensen, Sverre Jørve, Ragnvald Jacobsen, Johnny Jøhansen, Johan Watten, Jens Holager, Erling Johansen, Reidar Johnsen, Karl Holt samt årets debutanter Roar Adler og Olaf Berger 1 gang.

Skal du ha tip-top sko? Du får dem i «Moderne». Høgbergh sørger for, at de ikke klemmer tærne.

Småplukk.

Start ved skudd blev første gang, *etter det nye reglement*, benyttet ved uttagningskonkurransene til de olympiske leker i London 1908. Samtidig benyttedes for første gang sirkel ved kulestot.

Det første *norske* idrettsstevne avholdtes på Bygdøbanen den 14. juni 1891. Det første *skandinaviske* idrettsstevne i Norge fant sted 20. sept. 1891, og det første internasjonale idrettsstevne i Norge blev avholdt 10. sept. 1891. Det internasjonale element var englander Thomas Sheppard av «Rydal mounth school».

Fødselsdager i juni.

1. Thor Rohrt 16 år; 2. Aage Kjelberg 24 år; 3. Bjørn Karstensen 33 år; 5. Odmar Pedersen 20 år; 6. Fredrik Meltzer 16 år; 11. Finn Nielsen 19 år; 13. Johan Richard Johansen 23 år; 14. Odvar Dysthe 31 år; 20. Arne Andersen 33 år og Olav Gothe 41 år; 27. Trygve Høgbergh 34 år; 30. Asbjørn Royen 48 år.

Johan Hellum

har fått sitt amatørskap tilbake. Gratulerer!

Gavetilm.

Vårt medlem Erling Schjerven har forært klubben følgende filmer: Konnerudstafetten 1928, norgesmesterskapet i fri idrett 1929 og Holmenkollstafetten 1930. Hjertelig takk.

Vil du ha klær, som er no tess.
så kjøp en ekte «Udis»-dress.

Trykkfeil.

I vår artikkel f. nr. er Wilhelm Blystads rekord i lengdesprang uten tillopp satt til 3.1.5 meter. Våre intelligente lesere har selvsagt allerede forstått, at det skal være 3.10.5 m.

Fra Tjalve til Oslo Skøiteklubb.

II.

Samme dag startet Alfr. Næss på Hamar og satte her, sammen med hamarenseren Einar Halvorsen, ny verdensrekord over 500 m. med 50.5.

I 1893 skulde verdensmesterskapet avholdes i Amsterdam, og Oscar Fredriksen blev sendt dertil og senere til Europamesterskapet i Berlin. Verdensmester blev hollenderen Jaap Eden, men Fredriksen blev nr. 2 i 1500 m., nr. 3 i 500 m. og seiret i 10,000 m. med tid 20.21.4, der var ny verdensrekord.

I løpene om Europamesterskapet i Berlin deltok også Fredriksen og fikk 2. pr. i 1500 m. og 1. i 5000 m.

I februar samme år i løpene om Norgesmesterskapet fikk Fredriksen 3. pr. i 500 m., 2. pr. i 1500 m. og 1. pr. i 5000 m.

Om disse løp skriver «Norsk Idrætsblad»: «Hvis ikke Fredriksen hadde saa liden smag for 500 m., saa hadde meget seet anderledes ud. Da hadde ikke Eden været verdensmester, ikke Erikson europamester, og Fredriksen ialfald norgesmester.»

Alfr. Næss viste atter sin sprinterferdighet ved 26. febr. på Hamar — og også *denne gang* sammen med Halvorsen — å sette verdensrekorden på 500 m. ned til 48 sek.

Skoitesesongen 1894 blev meget livlig. Allerede 21. januar forbedret Fredriksen verdensrekorden over 500 m. til 47.8. I løpene om Norgesmesterskapet på Hamar 4. februar blev M. Lørdahl nr. 3 på 1500 m. og Alfr. Næss nr. 1 på 500 m. Han fikk også ekstrapremie i kunstløp.

(Mere)

Anonyme artikler

inntas prinsippmessig ikke. Opgi navn og adresse til redaksjonen.